

Anna Bohuslava Tomanová (1907–1957) MODLITBA ZA JEJÍ BLAHOŘEČENÍ

Anna Bohuslava Tomanová, veřejnosti známá jako Anička Tomanová, členka III. řádu sv. Dominika, se narodila dne 8. listopadu 1907 v Pastvinách, farnost Klášterec nad Orlicí. Ve čtyřech letech při požáru sousedního stavení utrpěla úraz a postupně ochrnula.

Díky kněžím z Klášterce a okolí se jí dostalo náboženské výchovy. Postupně své utrpení spojovala s Kristovou obětí, až dne 9. června 1944 v návaznosti na primiční mši svatou svého bratra Bernarda obdržela stigmata na rukou, na nohou, v boku a na hlavě. Stigmata pravidelně krvácela, zejména když Anička v pátek prožívala v extázi Kristovo utrpení a podle očitého svědka také Kristovo bičování a na zádech se jí objevily krvavé rány. Anička nám září příkladem svých hrdinných ctností, potvrzených i mimořádným udělením stigmat. Rovněž vynikala v pokoře, poslušnosti a lásce k Ukřižovanému i k bližním. Sama sebe nepovažovala za nic a s oblibou se nazývala „*chudobkou Ježíšovou*“. Její láska k Pánu Ježíši byla naprosto jedinečná. Eucharistického Spasitele nazývala „*Bílým Králem*“, a dokud mohla, prodlévala před svatostánkem. Zvláštní úctu měla ke kněžím a někdy místo kněze viděla samotného Krista. Vnímala kněžské požehnání, i když žehnajícího neviděla. Když ji navštívil někdo se svěcením, rozlišila, zda se jedná o biskupa, kněze, nebo jáhna, přestože dotyčného neznala a on byl v civilním oděvu. Mezi její charismata patřilo i rozeznávání posvěcených předmětů.

Aniččina láska k Bohu se projevowała také tím, že své přirozené i mystické utrpení obětovala především za kněze a za svatost jejich života. Dále se obětovala za svobodu Církve a právě potlačovaných řeholí. Ležel jí na srdci i osud národa a to, aby lidé neznescvěcovali neděli práci. Trpělivě přijímala četné návštěvy a pro každého měla dobré a povzbuzující slovo. Když se dozvěděla o vážné nemoci druhých, mnohdy prosila Pána, aby mohla trpět místo nich, a bývala vyslyšena. Na úmysly svých bližních se za bezesných nocí modlila mnoho růženců. To mimo jiné dokazuje její oddanost Panně Marii. O hrdinných ctnostech Aničky svědčí i pražský kanovník Antonín Stríž, její poslední duchovní vůdce až do její smrti dne 29. března 1957. Ve své pohřební řeči vyzdvihl její pokoru, hrdinnou trpělivost, hluboce křesťanské smýšlení, láskyplné spojení s Kristem, něžnou oddanost Matce Boží, pohotovost k obětem za bližní.

Bůh za života i po smrti Aničku vyznamenával zázraky na její přimluvu a i dnes k jejímu hrobu přicházejí věřící, aby ji prosili o přimluvu, a bývají podivuhodně vyslyšeni. Když naše země a diecéze byla v této smírné duši Bohem obdarována, vědomi si své odpovědnosti za Boží dary a majíce na paměti slova našeho Pána Ježíše Krista, že světlo se staví na podstavec, aby svítilo všem v domě, sdružujeme se kolem Anny Bohuslavy Tomanové, abychom ji uváděli ve známost k duchovnímu prospěchu jednotlivců, celé diecéze i národa.

P. Filip M. Antonín Stajner

MODLITBA ZA BLAHOŘEČENÍ ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ

Pane Ježíši Kriste,
přítomný v Nejsvětější Svátosti oltární,
uděl nám na přimluvu své služebnice
Anny Bohuslavy
- pro její lásku k Tobě, k Panně Marii
a ke svátosti kněžství
- nová duchovní povolání.

Oslav její jméno tím,
že nám na její přimluvu udělíš milost,
o kterou Tě s důvěrou nyní prosíme,
a dej, aby tato pokorná služebnice
byla jednou zařazena do společenství svatých.

Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otce
v jednotě Ducha svatého
po všechny věky věků. Amen.

S církevním schválením
J. E. Mons. Jana Vokála,
biskupa královéhradeckého
www.fatym.com